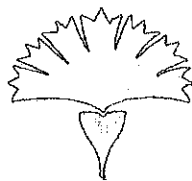

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε

δρχ. 200

Νοέμβρης '98

αρ. φύλλου 69

Γραφεία: Τζωρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 10677, τηλ.: 3822315 (7-10μμ), fax: 3819887

ΑΡΧΙΣΕ Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΣΗΜΙΤΗ

Συγκεκριμένα σενάρια για την ανατροπή του

Όπως είχαμε γράψει από τη στιγμή που έγινε πρωθυπουργός ο Σημίτης κι όπως διαπίστωσαν όλοι στη συνέχεια, είναι ένας μέτριος υπαλληλάκος, ανίκανος όχι μόνο να εμπνεύσει, αλλά ούτε καν να δημιουργήσει μια μικρή ομάδα υποστηρικτών του. Πρωθυπουργό τον έκαναν άλλοι. Σε μια στιγμή που στις διεθνείς ισορροπίες «η Ελλάδα δόθηκε στον Κολ», ΟΛΟΙ (ΜΜΕ, κόμματα) έσπρωξαν το Σημίτη στην πρωθυπουργική καρέκλα, για να υλοποιήσει μια πολιτική άγριας εκμετάλλευσης του Ελληνικού λαού και ξεπουλήματος του εθνικού πλούτου προς όφελος του μεγάλου διεθνούς κεφαλαίου, κυρίως του εοικικού, κυρίως του γερμανικού.

Έπεσε ο προστάτης Κολ

Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι, φυσικά, ταχέως αναλώσιμος. Η μεγάλη αποδοχή του από το λαό (λόγω ΜΜΕ, επαναλαμβάνουμε) εξανεμίστηκε και στη θέση της ήρθε η οργή και η αγανάκτηση, όπως εκφράστηκε και στις εκλογές της αυτοδιοίκησης. Και το χειρότερο : έπεσε ο πάτρνας, ο Κολ, του οποίου υπάλληλος είναι ο Σημίτης (το τονίζουμε, εκπροσωπεί τα συμφέροντα του γνήσιου γερμανικού κεφαλαίου, που εκφράζεται από το Χριστιανοδημοκρατικό Κόμμα, δηλ. τη γερμανική δεξιά !). Το SPD (το Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα) είναι αμερικανόφιλο και εκφράζει πολιτικά το αμερικανικό κεφάλαιο που επενδύθηκε στη Γερμανία μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Μόλις ανέλαβε, λοιπόν, ο Σρέντερ συναντήθηκε με τον Κλίντον και αποφάσισαν να ξεδοντιάσουν τους ανθρώπους του Κολ (τα κολόπαιδα, που λέει, καθόλου τυχαία, ο βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Βερυβάκης). Πρώτος ο Γιλμάζ στην Τουρκία. Το

ρεπουμπλικανικό κόμμα του Μπαϊκάλ (αμερικανόφιλο), εταίρος στην κυβέρνηση, μέσα σε μια νύχτα (!) διαπίστωσε ότι ο Γιλμάζ είναι ένας διεφθαρμένος πολιτικός και έκανε πρόταση μομφής στην κυβέρνηση (!)

Η ανατροπή Γιλμάζ είναι αποφασισμένη, απλώς συζητείται η διάδοχη κατάσταση.

Μυστική συνάντηση στελεχών του ΠΑΣΟΚ

Στην Αθήνα την Πέμπτη 12/11 συγκεντρώθηκαν στην Αθήνα εντελώς μυστικά (κι αυτό δείχνει τη σοβαρότητα της συνάντησης) πάνω από 100 κορυφαία στελέχη του ΠΑΣΟΚ, μεταξύ τους και 55 βουλευτές, προεδρικοί, τσοχατζοπουλικοί και «ιταλοί», με θέμα συζήτησης την ανατροπή του Σημίτη (δεν εκλήθησαν οι 11, που ήθελαν να δώσουν ψήφο ανοχής, Πεπονής, Καψής κ.α.). Οι αρχικές σκέψεις για ανατροπή μετά τις ευρωεκλογές, στις οποίες αναμένεται σαφέστερη ήττα, εκτοπίζονται από βιαστικότερες, που μιλούν για Γενάρη - Φλεβάρη ή στο Συνέδριο.

(συνέχεια στη σελ. 11)

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗΣ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

Το Σάββατο 24 Οκτώβρη έγινε στα γραφεία μας η ετήσια συνεστίαση του ΑΣΚΕ, πιο επιτυχημένη από κάθε άλλη φορά, όχι μόνο ως προς τον αριθμό των συμμετασχόντων, αλλά, κυρίως, ως προς το πολιτικό της περιεχόμενο.

Μας τίμησαν με την παρουσία τους ο εκπρόσωπος του Εθνικοαπελευθερωτικού Μετώπου του Κουρδιστάν Ροσχάντ, που χαιρέτησε τη συνεστίασή μας και δύο μέλη της Επιτροπής Συμπαράστασης, ο εκδότης του περιοδικού ΑΡΔΗΝ Γιώργος Καραμπελιάς με μέλη της Συντακτικής Επιτροπής και η Πρόεδρος της Ζ' ΕΛΜΕ Αθήνας Στέλλα Τσουκάτου και το μέλος του Δ.Σ. Κλειώ Βαλάση.

Για τη συνεστίαση και τις ομιλίες στις σελίδες 5, 6, 7, 8 και 9.

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ “ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ”: Ο ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Όταν το 1989 η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε, οι ΗΠΑ αισθάνθηκαν απόλυτοι κυρίαρχοι του κόσμου. Ο νέος ρόλος τους δεν αφορούσε μόνο τη στρατιωτική και πολιτική πλευρά, αλλά και την παγκόσμια οικονομία.

Η “ισορροπία του τρόμου”, που χώριζε τις χώρες σε “δυτικές” και “ανατολικές”, ώστε να είναι κάτω από τον απόλυτο έλεγχο των υπερδυνάμεων, αντικαταστάθηκε από μια άλλη “αγριότητα”, αυτή της “διεθνούς νομιμότητας”, που με το μανδύα διεθνών οργανισμών (ΟΗΕ, ΔΑΣΕ, ΝΑΤΟ κλπ) οι ΗΠΑ επιδίδονται σε εγκλήματα κατά των λαών (Ιράκ, Βοσνία, Σομαλία κλπ), μόνο και μόνο για να υπογραμμίζουν την απόλυτη κυριαρχία τους.

Η αίσθηση αυτής της κυριαρχίας επεκτάθηκε και στην παγκόσμια οικονομία. Με φορείς τους ελεγχόμενους από τις ΗΠΑ διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς (ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, Διεθνής Τράπεζα) επέβαλαν στις χώρες και ιδιαίτερα σ’ αυτές της Ασίας και στις πρώην του ανατολικού μπλοκ τους αμερικάνικους οικονομικούς κανόνες, που τους βάφτισαν ψευδεπίγραφα “παγκοσμιοποίηση”, κατ’αντιστοιχία με τους όρους “διεθνής κοινότητα” και “διεθνής νομιμότητα”. Είχε προηγηθεί ο περιορισμός ή και η κατάργηση της δασμολογικής προστασίας και των εθνικών ενισχύσεων παραγωγής με τις συμφωνίες της GATT (Διεθνής συμφωνία δασμών και εμπορίου), που επέβαλαν επίσης οι ΗΠΑ.

Η συνταγή της «παγκοσμιοποίησης»

Η αμερικάνικη συνταγή είναι στη βασική ιδέα της πολύ απλή. Τα συσσωρευμένα κέρδη του κεφαλαίου θα πρέπει, για ν’αποκομίσουν ακόμη μεγαλύτερα κέρδη, να επενδύονται χωρίς περιορισμούς εκεί που το νόμισμα είναι σταθερό, ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος ζημιών από υποτιμήσεις ή και χρεωκοπία. Τα υπερκέρδη αυτά θα προέρχονται από την αφαίρεση του εισοδήματος των εργαζομένων και των μεσαίων στρωμάτων καθώς και από την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και ιδιαίτερα των δημόσιων επιχειρήσεων.

Η αμερικανική “παγκοσμιοποίηση” επιβάλλει στις χώρες :

1. να καταστήσουν το νόμισμά τους σταθερό
2. να ιδιωτικοποιήσουν τη δημόσια περιουσία
3. να επιβάλλουν μόνιμη λιτότητα σ’ αυτούς που παράγουν

4. να διευρύνουν τη χρηματιστηριακή αγορά

Η διατήρηση της σταθερότητας του νομίσματος σε κάθε χώρα επιβάλλεται, όχι μέσω της αύξησης της παραγωγής της, άρα και της ευημερίας της, αλλά του περιορισμού της αγοραστικής δύναμης ακόμη και των μεσαίων στρωμάτων μέσω διαρκούς λιτότητας, αύξησης της φορολογίας καθώς και του μηδενισμού των κοινωνικών δαπανών.

Η ευημερία των χωρών και των κοινωνιών τους αποτελεί εμπόδιο στα υπερκέρδη, επειδή υποχρεώνει το κεφάλαιο να “περιορισθεί” στην παραγωγή και να μη ληστεύει το εισόδημα των πολλών και τη δημόσια περιουσία.

Η Γερμανία, για να μη ξεπερασθεί από την αμερικάνικη κυριαρχία, μέσω της “ΕΕ” υιοθέτησε τις ίδιες ακριβώς συνταγές με τις συνθήκες του Μάαστριχτ και του Αμστερνταμ για την περιβόητη ΟΝΕ, γι’ αυτό άλλωστε στην Ελλάδα αυτή είναι η μόνη σταθερή πολιτική που εφαρμόζεται.

Προπομπός στον ευρωπαϊκό χώρο η θατσερική Βρετανία, που πριν ακόμη από την κατάρρευση της Ε.Σ.Σ.Δ εφάρμοσε την πολιτική αυτή.

Οι συνέπειες της «παγκοσμιοποίησης»

Όπως έχει γραφεί και επίσημα το 3 % μόνο των χρηματιστηριακών κεφαλαίων επενδύεται πραγματικά στην παραγωγή. Τα υπόλοιπα 97% είναι κερδοσκοπικά και μετακινούνται εκεί που υπάρχει υψηλότερο κέρδος. (Χρηματιστήρια της Ασίας, της Ν.Αμερικής, της Ρωσίας με πρόσκαιρα κέρδη ως και 200%). Τα υψηλά κέρδη αυτά σημαίνουν ουσιαστικά δανεισμό με πολύ υψηλά επιτόκια.

Εμφανίζεται έτσι το φαινόμενο υπερχρέωσης χωρών (π.χ. Ιαπωνία) και επιχειρήσεων (π.χ. κορεάτικες), που, ενώ διατηρούν στο ακέραιο την παραγωγική τους ικανότητα, τα έσοδά τους δεν αρκούν για την εξόφληση των δανείων. Αυτό οφείλεται και στα υψηλά επιτόκια και στη μείωση της ζήτησης, που έχει προκαλέσει η διαρκής λιτότητα.

Η μεγάλη ταχύτητα με την οποία διακινούνται τα κερδοσκοπικά κεφάλαια από χώρα σε χώρα έχει προκαλέσει χρεωκοπίες Τραπεζών, που αδυνατούν να επιστρέψουν τα κεφάλαια αυτά, που είχαν δανείσει ή επενδύσει αλλού με την προσδοκία ακόμη μεγαλύτερου κέρδους.

Ετσι η ανάπτυξη των χωρών περιορίζεται και τα παραγόμενα εισοδήματα δεν αρκούν για να καλύψουν τα κέρδη αυτά. Απαιτείται γι' αυτό παγκόσμια ετήσια ανάπτυξη 3%, ενώ σήμερα είναι μόλις 2% (Άρθρο Κ.Βεργόπουλου "Κ.Ελευθεροτυπία" 26/9/98).

Η μείωση της παραγωγής έχει ως άμεσο αποτέλεσμα την ένταση της ανεργίας. Οι κοινωνίες όλων των χωρών έχουν υποστεί τις συνέπειες. Ανεργία, περιθώριο, ναρκωτικά, εγκληματικότητα, έλλειψη αξιών, ατομισμός, μοναξιά, απαξίωση της ανθρωπιάς, οικονομικοί πρόσφυγες.

Η κρίση δημιούργημα του καπιταλισμού

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της "Ε", η ασυδοσία αυτή του καπιταλισμού στη σημερινή του φάση τον έχει οδηγήσει σε σοβαρή αντίφαση. Η αντίφαση αυτή συνίσταται στο γεγονός ότι η τεράστια συσσώρευση κερδών έχει περιορίσει δραστικά τη ζήτηση.

Η κρίση ξεκίνησε με την κατάρρευση των οικονομιών της Ν.Αμερικής, της Ν.Α.Ασίας, της Ρωσίας και έχει πλήξει πολύ σοβαρά την Ιαπωνία, τη δεύτερη σε μέγεθος στο κόσμο οικονομία.

Η κρίση δεν είναι παροδική, είναι δομική. Η "παγκοσμιοποίηση" επιτάχυνε τη συσσώρευση κερδών και μείωσε την αγοραστική δύναμη παγκοσμίως, με συνέπεια τη μείωση της παραγωγής, τη συρρίκνωση των αγορών, τη δραματική πτώση των τιμών των πρώτων υλών κ.λπ.

Το καπιταλιστικό σύστημα έχει "μπλοκάρει" και η κρίση δεν πρόκειται να ξεπεραστεί απλά. Όμως η κρίση δεν εμποδίζει τους Αμερικάνους να προωθούν τη διαβόητη ΠΣΕ (Πολυμερής Συμφωνία για τις Επενδύσεις), για την οποία είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλλο της "Ε" και που προβλέπει την κατάργηση της εθνικής κυριαρχίας, των πολιτικών και ατομικών ελευθεριών μπροστά στο καπιταλιστικό κέρδος. Ήδη σε πλήρη μυστικότητα διεξάγονται συνομιλίες μεταξύ ΗΠΑ και Βρετανίας (Μπλερ, Λέον Μπρίταν), που εκπροσωπεί την "ΕΕ".

Η "παγκοσμιοποίηση", αυτή η παράλογη φαντασίωση του καπιταλισμού, έχει εξελιχθεί σ' ένα σύγχρονο εφιάλτη για τους λαούς, τις κοινωνίες, τον άνθρωπο.

Ο ρόλος των πολιτικών

Οι σχεδιαστές της πολιτικής της "παγκοσμιοποίησης" είναι τα ίδια τα στελέχη του χρηματιστηριακού και τραπεζικού κεφαλαίου, ενώ οι φορείς που εποπτεύουν την υλοποίησή της είναι

οικονομικοί οργανισμοί, όπως ΔΝΤ, ΟΟΣΑ, Διεθνής Τράπεζα, Κεντρική Γερμανική Τράπεζα, Ευρωπαϊκή Τράπεζα και οι κεντρικές τράπεζες των διαφόρων χωρών, που ελέγχονται απ' αυτούς. **Αντιμετωπίζουν με πρωτοφανή κυνισμό κάθε εύλογη ανησυχία για την ανεργία και τις άλλες κοινωνικές επιπτώσεις.** Ο Βιμ Ντονίξενμπεργκ, πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, απαντώντας στο νέο Γερμανό υπουργό Οικονομικών Οσκαρ Λαφονταίν, που ζητά τη μείωση των επιτοκίων, δηλώνει ότι "τα διαρθρωτικά προβλήματα της ΕΕ, όπως η ανεργία, δεν αφορούν ούτε μπορούν ν' αντιμετωπισθούν από τη νομισματική πολιτική". Ο δε εκπρόσωπος της Κομισιόν για το ίδιο θέμα είπε: "Δεν υπάρχει περίπτωση ποδηγέτησης των κεντρικών τραπεζών, ούτε είναι δυνατόν οι κεντρικές τράπεζες να δεχθούν οδηγίες από υπουργούς, κυβερνήσεις ή θεσμούς όπως η ΕΕ."

Στους πολιτικούς έχει ανατεθεί ο ρόλος να εκτελούν τις εντολές τους και να εισπράττουν απ' ευθείας το πολιτικό κόστος. Ετσι παρατηρείται παγκοσμίως το φαινόμενο να προωθούνται με τη βοήθεια των ΜΜΕ στη πολιτική σκηνή αχυράνθρωποι (Κλίντον, Μπλερ, Σημίτης κλπ) χωρίς κανένα ιδεολογικό φτιασίδι, που σταδιακά αφαιρούν κάθε ελπίδα για βελτίωση της γενικότερης κατάστασης, προκαλούν απογοήτευση, απομακρύνουν τον κόσμο από την ενεργό πολιτική και βάζουν σε ανυποληψία τους πολιτικούς θεσμούς.

Η απομάκρυνση του κόσμου από την πολιτική, ενώ πρόσκαιρα ευνοεί τα συμφέροντα της "παγκοσμιοποίησης", μακροπρόθεσμα τα υπονομεύει, επειδή η περιθωριοποίηση του ρόλου των πολιτικών και των κομμάτων του συστήματος εγκυμονεί κινδύνους ανεξέλεγκτων κοινωνικών εκρήξεων, όπως πρόσφατα στην Ινδονησία με τον επί 30 χρόνια δικτάτορα Σουχάρτο.

Δεν υπάρχει «μονόδρομος»

Όσοι με την "παγκοσμιοποίηση" λήστεψαν χώρες και λαούς, όπως ο διαβόητος Σόρος, τώρα ανησυχούν ότι τα κέρδη τους θα γίνουν άχρηστα χαρτιά. Ανακαλύπτουν τώρα ότι η "παγκοσμιοποίηση" πρέπει ν' αποκτήσει κανόνες (παρέμβαση ΔΝΤ, μείωση τραπεζικών επιτοκίων), αρκεί να μην πληρώσουν οι ίδιοι, και δέχονται με ανακούφιση την εθνικοποίηση(!) της μεγαλύτερης ιαπωνικής τράπεζας. Όπως με ανακούφιση βλέπουν να πληρώνουν τα ερείπια που αφήνουν αυτοί και πάλι οι λαοί.

Ο Χ.Κίσινγκερ, ο αρχιτέκτονας της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ την τελευταία 30ετία, ανησυχεί: "...Σε αντίθεση με τα οικονομικά, η πολιτική διαιρεί τον κόσμο σε εθνικές μονάδες (η υπογράμμιση δική μας). Και, ενώ οι πολιτικές ηγεσίες μπορούν να αποδεχτούν κάποιο βαθμό στερήσεων, για να σταθεροποιήσουν τις οικονομίες τους, δε μπορούν να επιβιώσουν ως απολογητές μιας μόνιμης σχεδόν λιτότητας στη βάση οδηγιών που επιβάλλονται απ'έξω". Και πιο κάτω: "...Αλλά, ακριβώς όπως ο ασυγκράτητος καπιταλισμός του *laisser-faire* του 19^{ου} αιώνα γέννησε το μαρξισμό, έτσι και η άκριτη (σ.σ!!!) θεωρία της παγκοσμιοποίησης της δεκαετίας του 90 μπορεί να προκαλέσει μια γενικευμένη παγκόσμια επίθεση στην ίδια την έννοια των ελεύθερων χρηματοοικονομικών αγορών". (Άρθρο του στην *International Herald Tribune* 5/10/98).

Όλοι αυτοί τώρα "ανακαλύπτουν" το αυτονόητο, ότι δηλ. δεν υπάρχει κανένας "μονόδρομος". Τίποτα δεν είναι γραφτό, δεν είναι δυνατόν να στείλουν τις κοινωνίες και τους λαούς στην κόλαση για το δικό τους "παράδεισο". Δεν είναι λοιπόν "μονόδρομος" η ONE, δεν είναι "μονόδρομος" η λιτότητα, η κοινωνία του ζόφου και της μοναξιάς των ΜΜΕ.

Υπάρχει άλλη λύση,

όπως και πριν, που ο κόσμος δεν είχε ανάγκη καμιά "παγκοσμιοποίηση" για να προοδεύει, όπως και τώρα, που υπάρχουν χώρες που αντιστέκονται και προοδεύουν (Νορβηγία, Μάλτα): Η επαναφορά σε μια οικονομία όπου το κράτος θα προστατεύει την παραγωγή, την εσωτερική αγορά και τις εργασιακές σχέσεις, θα εγγυάται τις κοινωνικές παροχές και θα έχει υπό τον έλεγχό του τις ξένες επενδύσεις, ώστε η ανάπτυξη ν'αποφασίζεται από κάθε χώρα προς όφελος της κοινωνίας της. Η δημόσια περιουσία να μην ξεπουλιέται και οι δημόσιες επιχειρήσεις να λειτουργούν επιχειρηματικά, έτσι ώστε να βελτιώνουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες τους. Η τεχνολογική πρόοδος να χρησιμοποιείται προς όφελος όλων και όχι στα χέρια του κεφαλαίου ως εργαλείο παραγωγής κοινωνικού περιθωρίου, των "σκουπιδιών της ευημερίας" κατά τους μέντορες του καπιταλισμού.

Οι εργαζόμενοι να ξεφύγουν από την ομηρία και τον εργασιακό μεσαίωνα, που τους εξαναγκάζουν να δουλεύουν περισσότερο και να πληρώνονται λιγότερο. Οι απόμαχοι της δουλειάς να έχουν εξασφαλισμένη σύνταξη. Η αξιοπρέπεια και η ανθρωπιά να επανέλθουν ως κοινωνικές

αξίες. Οι νέες γενιές ν'αποκτήσουν στόχους και οράματα και η ελπίδα να είναι κίνητρο για ένα καλύτερο μέλλον.

Αυτά μπορούν να γίνουν, αρκεί να πράξουμε όλοι εμείς κάτι προς αυτή την κατεύθυνση.

ΚΑΠΟΙΕΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

1. Στις δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές το αυξημένο ποσοστό της αποχής, των άκυρων και λευκών καθώς και η ανυπακοή στις κομματικές γραμμές φανερώνουν μια αποδοκιμασία προς όλα τα μεγάλα κόμματα.

π.χ. Καλλιθέα Αποχή : 21000

ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ : 17000

Ν.Δ. : 10500

Λευκά-Ακυρά : 8000

ΚΚΕ : 6000

2. Αυτή την αποδοκιμασία εισέπραξε κατά κύριο λόγο το ΠΑΣΟΚ και μάλιστα η εκσυγχρονιστική του πτέρυγα, επειδή αυτό κυβερνά κι αυτό υλοποιεί τις εντολές για την ONE κτλ.

3. Η εσωκομματική αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ συμφωνεί σ' όλες τις βασικές επιλογές του Σημίτη. Οι 'αντάρτες', λοιπόν δεν εξέφραζαν μια άλλη πολιτική - ασχέτως αν αρκετοί ψηφοφόροι το είδαν κι έτσι - αλλά τις αντιθέσεις των φατριών, π.χ. ο Μπέης (καλός ως δήμαρχος, ομολογουμένως) είναι άνθρωπος του Αρσένη.

4. Η Ν.Δ., παρά τις εντυπώσεις, δεν αύξησε την επιρροή της. Κέρδισε τους δήμους και τις νομαρχίες, γιατί έπεσε το ΠΑΣΟΚ και γιατί την ψήφισε το ΚΚΕ στο Β' γύρο.

5. Ο 'θριαμβευτής' Αβραμόπουλος (αποτυχημένος δήμαρχος) είναι ένας μέτριος άνθρωπος, ένας νέος Σημίτης, που προετοιμάζεται παντοiotρόπως από την ΕΟΚ (προβολή από τα ΜΜΕ, δημόσιες σχέσεις, υποστήριξη από μερίδες ΠΑΣΟΚ και ΣΥΝ), για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντά της.

6. Ο ΣΥΝ συνεχίζει την προσπάθεια που ξεκίνησε το 1989, να υπηρετεί το σύστημα από κυβερνητικές θέσεις. Τα διάφορα στελέχη διαφωνούν με ποιους όρους και ποιες συμμαχίες θα ενταχθούν, για να ικανοποιήσουν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες. Η κ. Δαμανάκη, ακραία περίπτωση μαροφιλοδοξίας, τιμωρήθηκε δίκαια από τους ψηφοφόρους.

7. Το ΚΚΕ δεν εκφράζει, πια τα εργατικά και λαϊκά στρώματα. Έχει το ποσοστό του μέσα σ' αυτά, όπως όλα τα κόμματα. Σε δήμους - προπύργιά του (που τους έπαιρνε από την πρώτη Κυριακή) πήρε π.χ. Περιστέρι 13%, Ν. Ιωνία 13%, Αιγάλεω 9%. Στη Ν. Ιωνία βγήκε με τις ψήφους του στο Β' γύρο δεξιός και στον Ζωγράφου χουντικός ! Πού το πάει το ΚΚΕ ; Σε μια καινούρια στήριξη της Ν.Δ. ,όπως το 1989 ; Ας ελπίσουμε, όχι.

ΟΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

[Το παρακάτω κείμενο είναι μέρος από την ομιλία του Νίκου Καργόπουλου στη συνεστίαση].

Το θέμα συζήτησης των ημερών είναι, βεβαίως, τα αποτελέσματα των εκλογών της τοπικής αυτοδιοίκησης (Τ.Α.), ποιο κόμμα κέρδισε, ποιο έχασε, τα περίφημα "μυνήματα" (αν δόθηκαν ή αν ελήφθησαν), ο "θρίαμβος" του Αβραμόπουλου ή η πανωλεθρία της Δαμανάκη (αν ακόμα ασχολείται κανείς μ' αυτή την κυρία).

Θα κάνουμε και γι' αυτά λίγα σχόλια στο τέλος, αλλά θα σταθούμε πρώτα σε κάτι πιο σημαντικό: Ποιες ιδεολογικές αντιλήψεις εκφράζονται στο θεσμό της Τ.Α., όχι μόνο στις εκλογές, αλλά σ' όλα τα ζητήματα που την αφορούν. Πριν κάνουμε κριτική στους άλλους, ας ξεκινήσουμε από τον εαυτό μας, πώς βλέπει το ΑΣΚΕ την Τ.Α. και ποια στάση κρατήσαμε στις εκλογές.

Φορέας λαϊκής έκφρασης και εξουσίας

Ζούμε στην εποχή της αποθέωσης του καπιταλισμού. Πάνω στη γη δε φαίνεται τίποτα να τον αμφισβητεί. Γι' αυτό και έχει χάσει κάθε μέτρο, έχει αφηνιάσει, έχει ξεπεράσει ακόμα και τον Κίσιγκερ, που προειδοποιεί ότι η τρέλλα του χρηματιστηρίου υποσκάπτει τα θεμέλια του συστήματος και δημιουργεί συνθήκες για απρόβλεπτες κοινωνικές συγκρούσεις. Όταν οι ίδιοι παραδέχονται ότι μόνο το 3% του χρηματιστηριακού κεφαλαίου υπηρετεί την παραγωγική διαδικασία και το υπόλοιπο είναι τζόγος, ποιος νοιάζεται για τις ανθρώπινες ανάγκες;

Παρότι αυτά είναι τα φαινόμενα, εμείς πρέπει να θυμίσουμε ότι όλες οι αυτοκρατορίες, τα καθεστώτα, τα συστήματα κατέρρευσαν τη στιγμή που αισθάνονταν πιο ισχυρά από ποτέ! Σήμερα ο καπιταλισμός προσφέρει στην ανθρωπότητα πείνα, ανέχεια, ασθένειες, πολέμους, για τη μεγαλύτερη έκταση του πλανήτη. Η δυστυχία και ανεργία σκεπάζουν όλο και πλατύτερα κοινωνικά στρώματα ακόμα και στο λεγόμενο ανεπτυγμένο κόσμο. Η ανθρωπότητα, λοιπόν, έχει σήμερα περισσότερο από ποτέ ανάγκη από ένα άλλο κοινωνικό σύστημα, χωρίς την κυριαρχία του ιδιωτικού κέρδους, χωρίς εκμετάλλευση, και για να γίνει αυτό, θα πρέπει τα βασικά μέσα παραγωγής να ανήκουν στο κοινωνικό σύνολο και αυτό να υπηρετούν.

Η ένταση των κοινωνικών συγκρούσεων, η αμφισβήτηση του καπιταλιστικού συστήματος και η ανατροπή του δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι θα

ακολουθήσουν τα κλασικά πρότυπα, τουλάχιστον όπως εμείς τα προσεγγίσαμε στο παρελθόν. Δε θα επεκταθούμε τώρα στο ζήτημα αυτό, αλλά σε κάθε περίπτωση δεν είναι δυνατό μια μικρή ομάδα, είτε λέγεται κομματική ηγεσία, είτε λέγεται εκκλησιαστική ηγεσία, είτε στρατιωτική ηγεσία να ελέγχει και να υποτάσσει την κοινωνία. Για να μιλήσουμε πιο συγκεκριμένα για το δικό γεωπολιτικό χώρο κι ακόμη πιο συγκεκριμένα για την Ελλάδα, εμείς οραματιζόμαστε μια σοσιαλιστική κοινωνία, που θα εκφράζεται ελεύθερα και πολύπλευρα μέσα από πολιτικούς φορείς, συνδικαλιστικούς, πολιτιστικούς και ευρύτερα πνευματικούς φορείς και βεβαίως μέσα από τους φορείς της αυτοδιοίκησης, που θα πρέπει να έχουν συμμετοχή ακόμη και στην παραγωγική διαδικασία. Κάθε φορέας, για να έχει νόημα, πρέπει να διατηρεί την αυτονομία του. Δεν είναι δυνατό ο συνδικαλισμός ή η Τ.Α. ή η επιστημονική ένωση να λειτουργούν ως παραρτήματα ή προεκτάσεις του κόμματος, παρότι η πολιτική βεβαίως συνθέτει κάθε άλλη κοινωνική έκφραση.

Όταν αυτός είναι ο ρόλος της Τ.Α. στην κοινωνία που εμείς οραματιζόμαστε, δε μπορούμε να την κατοχυρώσουμε σήμερα, που αγωνιζόμαστε για τα οράματά μας.

Γι' αυτό, λοιπόν, το ΑΣΚΕ έχει σαν αρχή του να υπερασπίζεται την αυτονομία των μαζικών φορέων, γι' αυτό τα κομματικά του στελέχη δε διεκδικούν αξιώματα συνδικαλιστικά ή στην αυτοδιοίκηση, χωρίς αυτό, βεβαίως, να σημαίνει ότι απουσιάζουμε από τους αγώνες. Στις εκλογές της αυτοδιοίκησης υποστηρίζουμε μόνο τους συνδυασμούς που συγκροτήθηκαν από αυτόνομους πολίτες, με ήθος και προοδευτική αντίληψη, για να υπηρετήσουν τους δήμους τους και όχι τα κομματικά ή προσωπικά τους συμφέροντα. Ή, εν πάση περιπτώσει, επειδή στη ζωή ποτέ δεν τα βρίσκουμε τα πράγματα όπως τα θέλουμε, σ' αυτές

τις εκλογές υποστηρίξαμε συνδυασμούς που προσέγγιζαν ένα τέτοιο χαρακτήρα. Όπου τέτοιος συνδυασμός δεν υπήρξε, ψηφίσαμε λευκό.

Δημοκρατικός θεσμός σε ασφυκτικό έλεγχο

Μια τελείως διαφορετική αντίληψη για την Τ.Α. εκφράζεται από τα κόμματα που υπηρετούν ή αποδέχονται τη σημερινή τάξη πραγμάτων, ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΣΥΝ. Σήμερα οι κυρίαρχες ελίτ του δυτικού κόσμου, που θέλουν να εξουσιάζουν ασφυκτικά όλο τον πλανήτη, αυτή η διεθνής μαφία ή η διεθνής αλητεία, όπως εύστοχα χαρακτηρίζονται, αυτοαναγορεύονται με περίσσεια υποκρισίας και θράσους ως η διεθνής νομιμότητα, ως οι προστάτες της ελευθερίας, της δημοκρατίας, των πολιτικών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Φροντίζουν, όμως, όλ' αυτά να μένουν στα χαρτιά. Στη Δυτική Ευρώπη οι πολίτες ψηφίζουν για το κόμμα που θα τους κυβερνήσει, αλλά οι ίδιες στατιστικές της ΕΟΚ λένε ότι οι ψηφοφόροι αγνοούν ακόμη και τι είναι το ΕΥΡΩ και η ΟΝΕ και γενικά δεν ξέρουν για ποια πολιτική ψηφίζουν. Για ποια ανθρώπινα δικαιώματα μιλούν αυτοί που είναι υπεύθυνοι για τις γενοκτονίες πάνω στη γη, είτε ως φυσικοί αυτουργοί στις αποικίες τους, πχ. εξόντωση Ινδιάνων, είτε ως ηθικοί αυτουργοί σε γενοκτονίες που προβαίνουν καθεστώτα-τοποτηρητές τους, όπως των Αρμενίων, των Ποντίων, των Κούρδων από το καθεστώς της Αγκυρας; Για ποια δημοκρατία μιλούν αυτοί που με τα όργανά τους θέτουν εκτός νόμου το κόμμα που βγαίνει 1^ο στις εκλογές της Αλγερίας ή της Τουρκίας; Για ποια ελευθερία μιλούν αυτοί που στερούν από εκατομμύρια ανθρώπους το δικαίωμα της εργασίας, ακόμη και της ζωής, επειδή έτσι θεωρούν ότι αυξάνουν τα κέρδη τους; Ατελείωτος ο κατάλογος της υποκρισίας.

Απ' αυτή την υποκρισία δε γλιτώνει, φυσικά, ο δημοκρατικός θεσμός της Αυτοδιοίκησης. Στην Ελλάδα οι Μεγάλες Δυνάμεις της Δύσης ασκούν εξουσία μέσω των κομμάτων. Τα κόμματα, λοιπόν, αναλαμβάνουν να ελέγξουν και τους Δήμους, όπως και τα συνδικάτα, για να τους στερήσουν το δημοκρατικό τους περιεχόμενο. Ακούμε ή διαβάζουμε ότι η ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τον τάδε δήμο και δε μας ενοχλεί, έχουμε πλέον πάθει ανοσία, το θεωρούμε φυσιολογικό.

Αυτή την αντίληψη για την Αυτοδιοίκηση εξέφρασαν και στις πρόσφατες εκλογές τα κόμματα που αποδέχονται τη σημερινή τάξη πραγμάτων, γι' αυτό δεν είχαμε κανένα λόγο να προτιμήσουμε κάποιον ως το λιγότερο κακό.

Η εμπειρία του υπαρκτού σοσιαλισμού

Θ' αναφερθούμε λίγο και στην εμπειρία των καθεστώτων του "υπαρκτού σοσιαλισμού", παρότι κατέρρευσαν, γιατί το ΚΚΕ έχει παράδοση σε πολλούς δήμους του Λεκανοπεδίου, αλλά και της Επαρχίας.

Στα καθεστώτα αυτά η Τ.Α. δεν είχε καλύτερη τύχη. Ο ακραίος αυταρχισμός των μετριοτήτων της κομματικής ηγεσίας, που δεν άφηνε ελεύθερη ούτε την τέχνη, που ανάγκαζε τους ιστορικούς να γράφουν διαφορετικά την ιστορία, όποτε άλλαζε η ηγετική ομάδα, που ανάγκαζε ακόμη και τη βιολογία ν' αρνείται τους νόμους της φύσης, δε μπορούσε να διανοηθεί την αυτονομία των μαζικών φορέων.

Στην Ελλάδα, όσοι γαλουχήθηκαν μ' αυτή την ιδεολογία ποτέ δεν ενδιαφέρθηκαν για την ανάπτυξη των λαϊκών κινήσεων, αλλά μόνο για τον έλεγχό τους. Η συμμετοχή τους στις διαδικασίες της αυτοδιοίκησης έχει ένα μόνο στόχο: την ενίσχυση του κόμματος. Γι' αυτό το ΑΣΚΕ δεν υποστήριξε κανέναν από τους συνδυασμούς του ΚΚΕ.

Καινούρια φαινόμενα σ' αυτές τις εκλογές

Η γενική αναξιοπιστία στην οποία έχουν περιέλθει τα κόμματα που κυριαρχούν στην πολιτική ζωή, η χαλάρωση των δεσμών κόμματος-μέλους-ψηφοφόρου, εκφράστηκαν στις εκλογές με διάφορους τρόπους. Π.χ. σε πολλά ψηφοδέλτια συμμετείχαν στελέχη κομμάτων παρά τις κομματικές γραμμές ή είχαμε ολόκληρα ψηφοδέλτια των λεγόμενων ανταρτών και σε ορισμένες περιπτώσεις είχαμε συνδυασμούς πράγματι αξιόλογους και πέρα από κομματικές επιλογές. Επίσης το πρόσωπο του υποψηφίου δημάρχου μπορεί να διπλασιάζει ή να υποδιπλασιάζει το κομματικό ποσοστό των βουλευτικών εκλογών.

[συνέχεια στη σελ. 9]

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΗΜΕΙΩΣΕ Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ Α.Σ.Κ.Ε.

Η ετήσια συνεστίαση του ΑΣΚΕ ήταν κάτι ξεχωριστό σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές. Οι προσκεκλημένοι άρχισαν να προσέρχονται από τις 8:00 μ.μ. Μετά το καλωσόρισμα, στις 9:30 μμ περίπου, αφού είχαν οι περισσότεροι σερβιριστεί από τους πλούσιους (!) μεζέδες, μίλησε ο Ν. Καργόπουλος, αναλύοντας την πολιτική κατάσταση με κέντρο βάρους τις Δημοτικές και Νομαρχιακές εκλογές (το κυριότερο μέρος της ομιλίας στη σελ. 5)

Σήφης Στενός: Ευνοϊκά σημάδια, να στηριχτούν πρωτοβουλίες

Στη συνέχεια ο Σ. Στενός σε σύντομη ομιλία του τόνισε ότι: «Ο Νίκος Καργόπουλος μας κάλεσε να ενισχύσουμε κάθε πραγματικά ακομμάτιστη πρωτοβουλία, κάθε κίνημα προοδευτικό στο χώρο της νομαρχιακής και δημοτικής αυτοδιοίκησης, έστω κι αν δεν πληροί όλες τις προϋποθέσεις που θα θέλαμε. Ας προσθέσουμε: όχι μόνο στο χώρο αυτό.

Και σε παγκόσμιο και στο εσωτερικό επίπεδο η κατάσταση είναι πράγματι απογοητευτική, εξοργιστική και οι προοπτικές ακόμη πιο δυσοίανες. Όμως τον τελευταίο καιρό υπάρχουν και κάποια ευνοϊκά σημάδια. Άρχισε π.χ. κάποια αντίδραση στην αποχαλίνωση του τραπεζικού και χρηματιστηριακού κεφαλαίου, που αποκάλυπτα, καταργώντας την πολιτική, επέβαλλε την επιδίωξη των κερδών του ως την παγκόσμια αλήθεια. Και στο εσωτερικό, την απαθή παρακολούθηση της διάλυσης των πάντων και τη μοιρολατρική αποδοχή των «μονοδρόμων» της κατίσχυσης της παγκοσμιοποίησης και των θλιβερών αποτελεσμάτων της στη χώρα μας, τη διαδέχθηκε πολύμορφη αναζωπύρωση της ελπίδας. Πολλοί πια αμφισβητούν την ένταξη στην ΕΟΚ ή, έστω, ανοικτά την αντιμετώπιζον με σκεπτικισμό. Οι κινητοποιήσεις των αγροτών, των καθηγητών και οι «συντεχνιακές», έστω, αντιδράσεις κείμενα λογοτεχνών και κινήσεις ομαδικές, που δε

φοβούνται πια να αντιμετωπίσουν τους πληρωμένους ή αφελείς γραφιάδες, τους υμνητές του κατεστημένου «διανοούμενους»· οι συνεχώς αυξανόμενες στήλες σε εφημερίδες (και κάποιες φωνές στα κανάλια), που δεν πτοούνται πλέον από τις κραυγές των «προοδευτικών» και «εκσυγχρονιστών» της υποταγής· η νεολαία, που στρέφεται χωρίς συμπλέγματα σε πολιτιστικές εκδηλώσεις (χορούς, τραγούδια, θέατρο) εθνικής παράδοσης· οι φοιτητές της φυσικομαθηματικής της Κρήτης, που ζητούν να διδαχθούν Αρχαία Ελληνικά· οι άλλοι, που, χωρίς ενθάρρυνση, κατασκευάζουν ηλεκτροκίνητα αυτοκίνητα· ακόμη και φωνές πολιτικών που ζητούν, επιτέλους, ελληνική, προοδευτική πολιτική και δε διστάζουν να καταγγέλλουν εθνικές μειοδοσίες· περιοδικά, όπως το «Αρδην» και άλλα και άλλα. Όλα αυτά, κινήματα, πρωτοβουλίες, μεμονωμένες, έστω, εκδηλώσεις, πρέπει να τα συντρέχουμε, να τα στηρίζουμε, να τα προωθούμε. Τώρα, ώστε, όταν το κίνημα πάρει γενικότερη μορφή, να μη μπορούν οι «ντυμένοι φίλοι» εχθροί μας, οι καιροσκόποι που θα τρέξουν να επωφεληθούν και να τα νοθεύσουν, να κάνουν πάλι τη μεγάλη ζημιά.

Ο εκπρόσωπος του ΡΚΚ

Μετά ο εκπρόσωπος στην Ελλάδα της Κουρδικής Αντίστασης, ο Ροσχάντ, χαιρέτησε την εκδήλωσή μας με τα παρακάτω λόγια: «Το Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Κουρδιστάν χαιρετίζει το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Σύντροφοι και συντρόφισες,

Όπως γνωρίζετε, στη Μέση Ανατολή ο κουρδικός πληθυσμός ανέρχεται σε 40 εκ. ανθρώπους. Ο πληθυσμός αυτός μετά από αιώνες καταπίεσης τελικά κατακερματίστηκε σε τέσσερα κομμάτια. Στη Συρία, στο Ιράν, στο Ιράκ και στην Τουρκία. Αιώνες τώρα εφαρμόζονται εις βάρος του λαού μας πολιτικές γενοκτονίας και αφομοίωσης.

Σε κάθε χώρα ζούμε ως πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Η ζωή μας κάτω από αυτές τις συνθήκες δεν έχει νόημα.

Εδώ και 14 χρόνια το έθνος μας έχει πάρει τα όπλα, για να κατακτήσει τα ανθρώπινα και δημοκρατικά δικαιώματά του, με αποτέλεσμα μέχρι σήμερα να έχουν σκοτωθεί 50-60 χιλιάδες άνθρωποι. Η έκταση της γενοκτονίας που υφίσταται ο λαός μας είναι τέτοια, που ακόμη και στην Τουρκική Βουλή 11 βουλευτές μετά από επιτόπια έρευνα κατέθεσαν αναφορά ότι 3.850 χωριά και οικισμοί έχουν καταστραφεί ή εκκενωθεί

βιαίως. 6.000.000 άνθρωποι εκδιώχτηκαν από τις οικίες τους. 5.000 άνθρωποι έχουν δολοφονηθεί από γνωστούς-άγνωστους. Και μόνο αυτή η αναφορά αρκεί, για να φανεί η τραγική κατάσταση του λαού μας.

Δυστυχώς μέχρι σήμερα κανένα κράτος δεν έχει πάρει αποφασιστικά θέση απέναντι στη γενοκτονία του λαού μας. Αυτό οφείλεται στις οικονομικές και πολιτικές σχέσεις της Τουρκίας με όλες τις χώρες. Ο κουρδικός λαός, αν και έχει χύσει τόσο αίμα, ακόμη δε μπορεί να μιλήσει ελεύθερα τη μητρική του γλώσσα. Σε ολόκληρη την τουρκική επικράτεια δεν υπάρχει ούτε ένα κουρδικό δημοτικό σχολείο. Το τουρκικό κράτος, αποπροσανατολίζοντας τη διεθνή κοινή γνώμη, προσπαθεί να παρουσιάσει το δίκαιο και νόμιμο αγώνα του λαού μας ως παράνομη πράξη.

Ολοι γνωρίζετε την προκλητική συμπεριφορά της Τουρκίας έναντι της Συρίας σχετικά με την ελπίδα του λαού μας, τον πρόεδρο Αμπντουλάχ Οτσαλάν. Είναι φανερό ότι, παρά την μονόπλευρη ανακωχή που τρεις φορές μέχρι σήμερα έχει κηρύξει ο πρόεδρός μας, η Τουρκία δεν πρόκειται να κάνει κανένα βήμα για τη δίκαιη λύση του κουρδικού ζητήματος.

Ενώ η κατάσταση έχει όπως προαναφέραμε, δε μπορούμε να εξηγήσουμε τη σιωπή της Παγκόσμιας Κοινής Γνώμης εμπρός

στην επίθεση που δέχεται το πρόσωπο του προέδρου μας Α. Οτσαλάν. Πιστεύουμε ότι έναντι της μονόπλευρης τουρκικής προπαγάνδας πρέπει να υψωθούν άλλες φωνές. Δεν πρέπει να αφήσουμε τη μοίρα ενός ολόκληρου Έθνους στο έλεος ενός κράτους το οποίο κατέσφαξε 1.500.000 Αρμενίους, 350.000 Ποντίους, Έλληνες της Μ. Ασίας και τόσους άλλους λαούς. Εκτός αν μερικοί σκέπτονται ότι μετά από πολλά χρόνια θα αναγνωρίσουν την κουρδική γενοκτονία, όπως σήμερα η Γαλλία αναγνωρίζει με 80 χρόνια καθυστέρηση την αρμενική γενοκτονία. Η ευαισθησία στο ζήτημα αυτό και η προσπάθεια για επίλυσή του, είναι καθήκον της ανθρωπότητας.

Πιστεύοντας ότι η σιωπή είναι συνενοχή και ελπίζοντας στην ευσυνειδησία τους, περιμένουμε από τις χώρες όλου του κόσμου να έλθουν σε επαφή με δικούς μας εντεταλμένους, ώστε από κοινού να εξευρεθεί μια λύση.

Ενα θετικό βήμα θα ήταν, αν το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας απευθύνει πρόσκληση προς τον επικεφαλής του νόμιμου και δίκαιου αγώνα μας, τον πρόεδρο Α. Οτσαλάν να επισκεφθεί τη χώρα σας. Παρόμοιες πράξεις πιστεύουμε ότι ενδυναμώνουν την ανθρώπινη αξία που λέγεται ειρήνη και επιπλέον μπορεί να αποτελέσουν παράδειγμα και για άλλα κόμματα, δήμους και οργανώσεις. Αλλωστε μην ξεχνάμε ότι 187 Έλληνες βουλευτές όλων των κομμάτων έχουν ήδη προσκαλέσει τον Πρόεδρο του ΡΚΚ να επισκεφθεί την Ελλάδα».

[Η απάντηση-πρόσκληση του ΑΣΚΕ στη σελ. 9]

Ο Γιώργος Καραμπελιάς

Χαιρετισμό στη συνεστιάσή μας έκανε και ο φίλος μας αγωνιστής της Αριστεράς, Γιώργος Καραμπελιάς, εκδότης του "Αρδην", που, εκτός

από τα καλά, και ενθαρρυντικά, λόγια για το Α.Σ.Κ.Ε., αναφέρθηκε σε σύντομη ανάλυσή του στα ευοίωνα σημάδια, παγκόσμια, κατά της θριαμβευτικής, ως τώρα, επέλασης του παγκόσμιου καπιταλισμού των τραπεζών και των

χρηματιστηρίων. Την ανησυχία (!) του Κίσινγκερ, την κρατικοποίηση(!) τραπεζών στην Ιαπωνία, την αναγνώριση ανάγκης περιορισμών στην ελεύθερη διακίνηση κεφαλαίων κ.λ.π. Επείσημνε επίσης αντιεοικτικές συσπειρώσεις και κάλεσε σε προετοιμασία από τώρα για ενδεχόμενο τέτοιο κίνημα, ώστε να εκφρασθεί στις προσεχείς ευρωεκλογές του Ιουνίου και κάλεσε σε στήριξη του «Αρδην».

Η Στέλλα Τσουκάτου

Τέλος η πρόεδρος της Ζ' ΕΑΜΕ Στέλλα Τσουκάτου, αφού είπε λόγια καλά για το ΑΣΚΕ, την ανιδιοτέλεια του αγώνα του και την ελπίδα που εκφράζει, αποκάλεσε «μπάχαλο» τα όσα

συμβαίνουν στην Παιδεία της χώρας μας και μας προέτρεψε στην καλή διασκέδαση, που πράγματι επακολούθησε!

[Η «Ε» ευχαριστεί τον Τάσο για τις φωτογραφίες]

ΟΙ ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

(συνέχεια από σελ. 6)

Βέβαια, οι περισσότερες τέτοιες τοπικές συσπειρώσεις δεν είναι και οι πιο ανιδιοτελείς, αφού πλέον οι δήμοι διαχειρίζονται σημαντικά κονδύλια πέρα από την εμπλοκή τους σε μεγάλα τοπικά συμφέροντα..

Όμως και μόνο το γεγονός της χαλάρωσης των κομματικών επιρροών είναι ένα θετικό γεγονός και δημιουργεί για πρώτη φορά προϋποθέσεις για συγκρότηση αυτόνομων τοπικών κινήσεων, που θα ασχοληθούν σοβαρά με τα τοπικά προβλήματα, θα κάνουν τις προτάσεις τους, θα ζυμωθούν με τις τοπικές κοινωνίες και σε 4 χρόνια μπορούν να συμμετάσχουν στις εκλογές και να αγωνιστούν για ν' αποκτήσει η Τ.Α. το πραγματικό, δημοκρατικό της χαρακτήρα. Αυτή είναι η πρόταση που σήμερα κάνει το ΑΣΚΕ όχι την παραμονή, αλλά την επομένη των εκλογών.

Άλλωστε στην Ελλάδα υπάρχει μεγάλη παράδοση. Στα ελληνιστικά χρόνια και στη ρωμαιοκρατία η Τ.Α. λειτουργούσε ως η συνέχεια της άμεσης δημοκρατίας. Στα χρόνια του Βυζαντίου, παρά τον αυταρχισμό της κεντρικής εξουσίας, η Τ.Α. λειτουργούσε κανονικά. Στην Τουρκοκρατία η Τ.Α. ήκμασε σε πολλές περιοχές, όπως στα νησιά με τη δημογεροντία, στα Ζαγόρια, στη Μάνη κτλ, συνέβαλε -μαζί με την εκκλησία- στη διάσωση της εθνικής συνείδησης και μερικές φορές πήρε και συνεταιριστικό χαρακτήρα, όπως στα Αμπελάκια. Κορύφωση γνώρισε η Τ.Α. στις περιοχές της ελεύθερης Ελλάδας στα χρόνια της Κατοχής στις περιοχές που ήλεγχε το ΕΑΜ. Αλλά και πιο πρόσφατα, στον ελάχιστο χρόνο, αμέσως μετά το 1981, οι πρώτες απόπειρες να εφαρμοστεί το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ με τις Λαϊκές

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΡΚΚ Α. ΟΤΣΑΛΑΝ (ΑΠΟ)

Το Αγονιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας χαιρετίζει τον ηρωικό σας αγώνα για πατρίδα και ελευθερία. Ο λαός σας έχει δικαίωμα, ύστερα από τόσα χρόνια σκλαβιάς, να μιλήσει τη δική του γλώσσα, να ζήσει σύμφωνα με τις δικές του παραδόσεις και το δικό του πολιτισμό, να γίνει κύριος του εαυτού του.

Οι θυσίες σας είναι μεγάλες και μας είναι γνωστές. Το εγκληματικό καθεστώς της Αγκυρας, ύστερα από τις γενοκτονίες των Αρμενίων, των Ποντίων και άλλων Ελλήνων της Μ. Ασίας, προβαίνει σήμερα σε άλλη μια γενοκτονία, του δικού σας λαού, με την υποστήριξη των δυτικών συμμάχων του και του Ισραήλ. Γνωρίζουμε ότι ο αγώνας σας είναι μέρος του αγώνα για την απελευθέρωση όλων των λαών της Μ. Ασίας, είναι ταυτόχρονα μέρος του αγώνα του κυπριακού και όλων των γειτονικών λαών, που απειλούνται από την τουρκική επιθετικότητα, είναι αγώνας για τη φιλία των λαών.

Σύντροφε ΑΠΟ,

Σήμερα, που η τουρκική χούντα σχεδιάζει τη φυσική σου εξόντωση, θα είναι ιδιαίτερη χαρά για τον ελληνικό λαό να σε φιλοξενήσει στην πατρίδα μας, για να σου εκφράσει τη συμπαράστασή του. Το ΑΣΚΕ ενώνει τη φωνή του με τη φωνή των 187 Ελλήνων βουλευτών, με τη φωνή κάθε δημοκρατικού Έλληνα πολίτη και σε καλεί να επισκεφθείς την Ελλάδα.

Συνελεύσεις, τα Συνοικιακά Συμβούλια κτλ., πριν πέσουν όλα τα προσώπεια, ήταν μια θετική εμπειρία. Ας ξεκινήσουν, λοιπόν, όπου είναι δυνατό, τέτοιες τοπικές κινήσεις

ΑΡΧΙΣΕ Η ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΣΗΜΙΤΗ (συνέχεια από σελ. 1)

Οι εκσυγχρονιστές απευθύνθηκαν στο ΣΥΝ για συμμαχία, αλλά ο Κωνσταντόπουλος είπε ΟΧΙ. Προτιμά την αμερικανική λύση, στην οποία ελπίζει να είναι πρωθυπουργός ! Αλλά και το ίδιο το μέτωπο των εκσυγχρονιστών δεν είναι πλέον αρραγές. Η Βάσω, ο Λαλιώτης, ο Γιαννόπουλος κρατάνε αποστάσεις, έτοιμοι να πηδήξουν στην άλλη βάρκα, κι ο Πάγκαλος παίζει το δικό του παιχνίδι. Ο Λαλιώτης, μάλιστα, όπως και ο Άκης, απευθύνονται και στο ΔΗΚΚΙ για συνεργασία, που αποκλείεται να συνεργαστεί με το Σημίτη. Για το ΚΚΕ ούτε συζήτηση, αφού συνεργάζεται με τη Ν.Δ.

Έτσι, ο μόνος που απέμεινε για το Σημίτη είναι ο Μητσοτάκης με τους 20 βουλευτές που διαθέτει και είναι πάντα πρόθυμος να συνεργαστεί, αλλά δεν είναι αρκετός. Ο Σημίτης σκέπτεται και αφηνδιαστικές εκλογές με κάποιο είδος λίστας, αλλά αντιδρούν και οι ίδιοι οι εκσυγχρονιστές (Βάσω, Λαλιώτης), γιατί, προφανώς, δε θέλουν ένα Σημίτη παντοδύναμο μέσα στο κόμμα.

Τα πετρέλαια και ο ελληνικός λαός

Σε κάθε περίπτωση είναι πιθανό για τις επόμενες εκλογές να ενεργοποιηθούν τα σενάρια για νέα σχήματα. Αυτό, όμως, που είναι σαφές είναι ότι αυτή η πόλωση δεν αφορά στα συμφέροντα του ελληνικού λαού. Αφορά στην εκμετάλλευση του φυσικού μας πλούτου και κυρίως του πετρελαίου του Αιγαίου από τις αντιμαχόμενες ξένες εταιρίες!

Υπενθυμίζουμε λίγο την ιστορία : Το 1932 ο Ελ. Βενιζέλος χάρισε τα πετρέλαια της Ζακύνθου (που είχαν ανακαλυφθεί) και όπου αλλού θα βρίσκονταν στην αμερικανική Standard Oil του Ν. Jersey. Ο Α. Παπανδρέου επιβεβαιώνει αυτή τη συμφωνία για τα πετρέλαια του Αιγαίου. Η Texaco (ανταγωνιστική της Standard Oil και εκτός των 7 αδελφών) ζητάει μερίδιο, δεν το παίρνει και πάει στην Τουρκία, ζητώντας διχοτόμηση και συνεκμετάλλευση του Αιγαίου. Ο Μητσοτάκης (γερμανόφιλος και τουρκόφιλος) κλείνει συμφωνία με τους Γερμανούς για συνεκμετάλλευση Αιγαίου, Προποντίδας και Εύξεινου Πόντου. Επί Σημίτη ο Λάτσης με γερμανικά κεφάλαια πάει να κυριαρχήσει στην ελληνική οικονομία (και στα πετρέλαια). Εν τω μεταξύ οι Βαρδινογιάννηδες χρεωκοπούν και πουλιούνται στην Aramco (θυγατρική της Texaco) και οι Γερμανοί δε θέλουν, πλέον, να τους δουν ούτε ζωγραφιστούς.

Απ' αυτό το σφοδρό αναγωνισμό (όπως πάντα) βγαίνουν ωφελημένοι οι λαοί, εφ' όσον κάνουν δική τους πολιτική. Το Αιγαίο έχει 8 ζώνες πετρελαίου με 0,8 δις βαρέλια η μικρότερη και 2,5 δις η μεγαλύτερη. Αυτά τα πετρέλαια είναι ένας τεράστιος φυσικός πλούτος, που μπορεί να συμβάλει σε μια σημαντική οικονομική ανάπτυξη. Προϋπόθεση: να μη χαριστούν στους ξένους.

Ο Ελληνικός λαός δεν πρέπει να κάνει επιλογή προστάτη, αλλά να γίνει ο ίδιος κυρίαρχος του τόπου του, γι' αυτό είναι ανάγκη για ενίσχυση και σύγκλιση όλων των δυνάμεων που αρνούνται από διάφορες σκοπιές τη σημερινή τάξη πραγμάτων και επιθυμούν το καλό του λαού και της χώρας.

Ο Καραμανλής και η Λέσχη Μπίλντεμπεργκ

Ο Κ. Καραμανλής εκμεταλλεύεται την οργή κατά του Σημίτη και βλέπει πρωθυπουργία. Δε μπορεί ούτε αυτός να εμπνεύσει, ούτε καν προτείνει μια άλλη πολιτική, απλώς υπόσχεται μια πιο συνεπή υλοποίηση της πολιτικής Σημίτη. Δεν κερδίζει κόσμο, απλώς περνάει στην πρώτη θέση, γιατί πέφτει το ΠΑΣΟΚ.

Χαρακτηριστικό είναι ότι φέτος ήταν ένας από τους 120 που κλήθηκαν στη σύνοδο της λέσχης Μπίλντεμπεργκ, που έγινε το Μάιο στο Αϊσάιρ της Σκωτίας, για να πάρει εντολές. Στις συνόδους αυτές συγκεντρώνονται τα μεγάλα κεφάλια του παγκόσμιου καπιταλισμού (Χένρι Κίσινγκερ, Ντέιβιντ Ροκφέλερ, Έβελιν Ρότσιλντ, Τζοβάνι Ανιέλι, Πήτερ Κάρνιγκτον, η βασίλισσα της Ολλανδίας, Ρίτσαρντ Χόλμπρουκ κ.α.), που έχουν προαποφασίσει τις κινήσεις τους στην παγκόσμια σκακιέρα και καλούν τα τσιράκια τους ανά τον κόσμο, να τους δώσουν εντολές (Γιωργάκης Παπανδρέου, Ισμαήλ Τζεμ υπ. εξ. της Τουρκίας, Ανατόλι Τσουμπάις - αντιπρόεδρος της Ρωσικής κυβέρνησης, Λέον Μπρίταν - αντιπρόεδρος Κομισιόν, Έμα Μπονίνο - μέλος Κομισιόν, Χαβιέρ Σολάνα - Γ.Γ. του ΝΑΤΟ, Ούφε Ελεμαν - πρόεδρος του Φιλελεύθερου Κόμματος Δανίας, Στάνλεϊ Φίσερ - αναπληρωτής γενικός διευθυντής ΔΝΤ, Μπερνάρ Γκετά - διευθυντής σύνταξης της Νουβέλ Ομπσερβατέρ, Τζιμ Χόγκκλαντ της Ουάσιγκτον Ποστ, Πάβο Λιπτόνεν- πρωθυπουργός Φινλανδίας, Μόγκενς Λίκετοφτ- υπ. οικονομικών Δανίας, Αντρέι Ολεσκόβσκι - Πολωνός συνδικαλιστής, Χάνα Σουκότα - υπ. Δικαιοσύνης Πολωνίας κ.ά.).

Γι' αυτά τα μυστικοσυμβούλια πρέπει να υπενθυμίσουμε ότι μπορούν να ελέγχουν τον

κόσμο, όταν οι λαοί αδρανούν. Όταν οι λαοί κινητοποιούνται, τα σχέδιά τους αποτυγχάνουν παταγωδώς. Παράδειγματα γενικά η αποτυχία τους στο Βιετνάμ και στην Κούβα. Στα δικά μας, 50 χρόνια προσπαθούν να ομοσπονδιοποιήσουν Ελλάδα και Τουρκία (δηλ να μας κάνουν δορυφόρο της Τουρκίας), αλλά αποτυγχάνουν! Ακόμη και στην Κύπρο επί 35 χρόνια προσπαθούν να επιβάλουν τη δική τους 'λύση', χωρίς αποτέλεσμα.

Το κακό για μας είναι ότι φέτος σχεδίασαν να κατεβάσουν τον πόλεμο της Βοσνίας, είτε στο Κοσσυφοπέδιο, είτε στο Αιγαίο. Αν επιλεγεί το Αιγαίο, σχεδιάζουν έναν ελληνοτουρκικό πόλεμο με νίκη της Τουρκίας. Για να γίνει αυτό, πρέπει να κυβερνούν στην Ελλάδα οι Σημίτηδες, οι

Γιωργάκηδες και οι Καραμανλήδες, που θα υποχωρούν συνεχώς κι όταν θα χρειαστεί να πολεμήσουμε (γιατί οι συνεχείς υποχωρήσεις οδηγούν με βεβαιότητα στον πόλεμο), θα πολεμήσουμε απροετοίμαστοι και θα χάσουμε (όπως έγινε στην Κύπρο το 1974). Επαναλαμβάνουμε : ΤΩΡΑ και όχι αύριο πρέπει να συγκλίνουν όλες οι προοδευτικές, πατριωτικές δυνάμεις για τη συγκρότηση ενός κινήματος, που, σε πρώτη φάση τουλάχιστον, θα ασκήσει πίεση (και μπορεί να ασκήσει πίεση, όπως γίνεται αυτή τη στιγμή και στην Κύπρο) για ακύρωση των σχεδίων που υλοποιούνται σε βάρος μας και θα ξαναγεννήσει την ελπίδα για μια άλλη πολιτική.

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ κ. ΑΡΣΕΝΗ

Την Τετάρτη 11 Νοέμβρη του '98 σύσσωμη η εκπαιδευτική κοινότητα (μαθητές, φοιτητές, νηπιαγωγοί, δάσκαλοι και καθηγητές) οργάνωσε πορεία προς το υπουργείο παιδείας, διαμαρτυρόμενη για την 'εκπαιδευτική μεταρρύθμιση'. Η 'μεταρρύθμιση' ήταν η υλοποίηση των εντολών του ΟΟΣΑ για μια εκπαίδευση, όπου οι 'μέτριοι' και 'κακοί' μαθητές δεν έχουν θέση και οι 'καλοί' θα βγαίνουν ημιμαθείς και υποταγμένοι, όπως έχουμε εξηγήσει σε προηγούμενα φύλλα της 'Ε'. Σχεδιάστηκε με βιάση και προχειρότητα απ' τον υπουργό Παιδείας και τους συμβούλους του και (προφανώς) εφαρμόστηκε με φασιστικό τρόπο ερήμην των μαθητών και των καθηγητών (αφού εναντίον τους στρέφεται).

Ο κ. Αρσένης, μάλιστα, θέλησε να δικαιολογήσει τη μοναχική του πορεία, παραχωρώντας συνέντευξη στο τεύχος ΠΑΙΔΕΙΑ του ΕΨΙΛΟΝ στις 30 Αυγούστου. Ακόμη και στο εξώφυλλο του περιοδικού είναι μόνος μέσα σε μια 'σχολική τάξη, που δεν έχει ίχνος ζωής, κρατώντας ένα πανώ που γράφει 'METAPPYΘMISH I ♥ YOU' (η χρήση του λατινικού αλφαβήτου δεν είναι τυχαία εφ' όσον η μεταρρύθμιση αποτελεί αντιγραφή δυτικοευρωπαϊκών εκπαιδευτικών μοντέλων και, τελικά, σκοπεύει ακόμη και το ελληνικό αλφάβητο να αντικαταστήσει με το λατινικό). Στη συνέντευξη, λοιπόν, εξηγεί ότι στην περίπτωση της μεταρρύθμισης που προωθεί στον τομέα της παιδείας, τα πράγματα δεν είναι εύκολα, γιατί οι κοινωνικές συνθήκες για μια αλλαγή δεν έχουν ωριμάσει, ώστε να διοχετευτεί πίεση από κάτω προς τα πάνω. Έτσι η δική του

'μεταρρύθμιση' που γίνεται από πάνω εξαιτίας του ότι 'η κοινωνία δεν έχει συγκεκριμένο όραμα' (οι μαθητές και οι καθηγητές δεν έχουν συγκεκριμένα οράματα), 'πρέπει να γίνει με ταχύτητα και αποφασιστικότητα'. Έτσι, ταχέως και αποφασιστικά γράφτηκαν τα νέα σχολικά βιβλία (ούτε οι θησαυροί του Αγίου Όρους δε φυλάχθηκαν με τέτοια μυστικότητα) ταχέως και αποφασιστικά επιστρατεύτηκαν οι δυνάμεις καταστολής ταχέως και αποφασιστικά φτάσαμε στην αρχή της νέας σχολικής χρονιάς με τους μαθητές να τρέχουν πανικόβλητοι και πιο ανασφαλείς από ποτέ στα φροντιστήρια και τους καθηγητές -εσκεμμένως ντροπιασμένους- να καλούνται να παρακολουθήσουν εκπαιδευτικά σεμινάρια, ανίκανοι να αντεπεξέλθουν στις απροσδόκητες απαιτήσεις του νέου εκπαιδευτικού συστήματος ...

Κι ο κύριος Αρσένης συνεχίζει τη συνέντευξή του λέγοντας: 'κι όταν ανοίξουν τα μέτωπα και αρχίζει να περνάει η εντύπωση στον κόσμο ότι τα μέτρα θα περάσουν, τότε αρχίζει να δημιουργείται κοινωνική στήριξη στη μεταρρύθμιση (!) Παρακάμπτοντας τη νοηματική πληθωρικότητα αυτού του συλλογισμού και τον αντίστοιχο προς αυτήν λεξιλογικό πλούτο, σκεπτόμαστε πως όχι μόνο τα μέτωπα άνοιξαν, αλλά και τα κεφάλια · κι αυτή η 'εντύπωση' ότι τα μέτρα θα περάσουν πού ακριβώς εδράζεται; Η κοινωνική στήριξη προς τη 'μεταρρύθμιση' είναι ανάλογη όχι μόνο προς το ποιόν της ίδιας της μεταρρύθμισης, αλλά και προς τον τρόπο με τον οποίο ενσαρκώνεται και 'περνιέται'. Αν, δηλαδή, περαστεί σαν χειροπέδα στα χέρια όσων συνιστούν την εκπαιδευτική κοινότητα, τότε αυτοί όχι μόνο δε θα τη στηρίξουν, αλλά θα την πολεμήσουν.

ΣΧΟΛΙΑ

Το «Πολυτεχνείο»

Η ημέρα μνήμης, παραδείγματος, και προβληματισμού, η 17^η Νοεμβρίου φαίνεται πως παύει, σιγά σιγά, να λειτουργεί ως τέτοια, τουλάχιστο σ' εκείνους που άμεσα αφορά, δηλαδή τους νέους. Κάθε χρόνο και λιγότερο θυμίζει αυτό που συμβολίζει, κάθε χρόνο λιγότεροι παίρνουν μέρος σ' αυτήν.

Φέτος, χειρότερα κι από πέρυσι. Ελάχιστοι οι φοιτητές, απόντες οι μαθητές (παρά τις κινητοποιήσεις τους, μάλιστα, για την Παιδεία). Και το χειρότερο οι ολιγάριθμοι νεολαίοι του ΠΑΣΟΚ ψέλλιζαν μόνο το «το ΠΑΣΟΚ είναι 'δω, ενωμένο, δυνατό»(!) και το ΚΚΕ (σχετικά πολυάριθμο αυτό) διαφήμιζε ευατόν, «ΚΚΕ, το κόμμα σου, λαέ» (!).

Και το «Πολυτεχνείο»; Κούραση απλώς; Απογοήτευση; Ή, μήπως, προετοιμασία για κάτι άλλο;

Ο Μπερίσα !

Κι όμως αυτός ο φανατικός ανθέλληνας, ο μεγαλοαπατεώνας Μπερίσα, που έφαγε τα λεφτά των συμπατριωτών του, έχει υποστηρικτές στην Ελλάδα! Τσιράκι των Γερμανών αυτός, βρίσκει συμπαράσταση από τους ομοίους του. Κρυφά από το Σημίτη ανοιχτά από την κ. Γιαννάκου, που εκπροσώπησε τη Ν.Δ. στη συνάντηση των χριστιανοδημοκρατικών κομμάτων στην Πορτογαλία. Χρειάζεται να σας πούμε ότι η κ. Γιαννάκου είναι μητσοτακικιά ;

Στην Πάτρα

Ότι στο ΠΑΣΟΚ έχουν βγει τα μεγάλα μαχαίρια και

χρησιμοποιούνται τα πιο αθέμιτα μέσα φάνηκε με τα απίθανα που συνέβησαν στις εκλογές του δήμου Πάτρας και νομαρχίας Αχαΐας.

Ο υποψήφιος των προεδρικών Τάκης Παπαγεωργόπουλος (λοχαγός του ΑΣΠΙΔΑ), που προεβλέπετο να συγκεντρώσει 22%, αποκλείστηκε από το δικαστήριο, με το αιτιολογικό ότι το ψηφοδέλτίό του είχε 2 υποψηφίους λιγότερους, παρότι, όταν κατέθεσε τα χαρτιά του, του ήταν ότι είναι εντάξει. Το ίδιο δικαστήριο έκρινε σύννομους δυο άλλους συνδυασμούς με 10 υποψηφίους λιγότερους !

Έτσι οι προεδρικοί δεν ψήφισαν τον επίσημο υποψήφιο του ΠΑΣΟΚ Α. Καράβολα, αλλά τον Κοσσώνη του ΚΚΕ, με τη βεβαιότητα ότι θα βγει 2^{ος} και στο Β' γύρο δήμαρχος.

Βλέποντας αυτά οι επίσημοι του ΠΑΣΟΚ (Φούρας κλπ.) κάνουν γκάλοπ έξω από τα τμήματα, κρατούν 2000 ψηφοφόρους και το απόγευμα τους βάζουν να ψηφίσουν το Φλωράτο της Ν.Δ. , για να βγει αυτός 2^{ος}, όπως και έγινε, με τη βεβαιότητα ότι οι προεδρικοί δε θα ψήφισαν στο Β' γύρο το νεοδημοκράτη.

Όμως και αυτό έγινε ! Και η Πάτρα ύστερα από πάρα πολλά χρόνια απέκτησε δεξιό δήμαρχο ! Όμορφος κόσμος, ηθικός, ...

Και αλλού

Στην Αθήνα η εσωκομματική αντιπολίτευση του ΠΑΣΟΚ ψήφισε Μπέη. Στη Θεσσαλονίκη οι εκσυγχρονιστές ψήφισαν Βούγια, αφού ο Λαζαρίδης είναι του Ακη. Και αλλού, και αλλού...

Για τους S-300

Ενδιαφέρουσα συζήτηση διοργάνωσε η Χριστιανική Δημοκρατία στα γραφεία της ΕΣΗΕΑ για τους S-300 με

ομιλητές τον τ. Α/ΓΕΕΘΑ ναύαρχο Λυμπερή, τον καθηγητή Γιαλουρίδη και το βουλευτή Σ. Παπαθεμελή.

Καθολική ήταν η θέση ότι οι S-300 πρέπει να εγκατασταθούν αμέσως στην Κύπρο. Αν ματαιωθεί η εγκατάσταση, όχι μόνο το μέλλον της Κύπρου προβλέπεται ζοφερό, αλλά θα αρχίσει διεκδικήσεις η Τουρκία για αποστρατικικοποίηση της Δωδεκανήσου και αυτονομία της Θράκης.

Το ΕΛΙΑΜΕΠ

Στο 16^ο τεύχος του ΑΡΑΗΝ δημοσιεύεται κείμενο-καταγγελία, που κυκλοφόρησε στο χώρο του Υπ. Εξ., για τα «έργα και τις ημέρες» του Ελληνικού Ιδρύματος Αμυντικής (τόρα το έκαναν ... Ευρωπαϊκής) και Εξωτερικής πολιτικής, που λειτουργεί ως σύμβουλος του Υπουργείου. Οι καταγγελίες για το τι πιστεύουν (και προωθούν) αυτοί που το αποτελούν προκαλούν κατάπληξη. Και αγανάκτηση.

Θα επανέλθουμε.

Το Αρδην

Συνιστούμε στους αναγνώστες μας να γραφτούν συνδρομητές στο πολύ καλό περιοδικό ΑΡΑΗΝ. Στα γραφεία του ΑΣΚΕ έχουμε μπλοκ συνδρομών και για το περιοδικό.

Διευκρίνιση

Το φύλλο γράφτηκε πριν την άφιξη του Αμπντουλάχ Οτσαλάν στην Ιταλία. Σ' όλη τη διάρκεια των κινητοποιήσεων για τη μη έκδοση του ΑΠΟ στην Τουρκία και τη χορήγηση πολιτικού ασύλου το ΑΣΚΕ πήρε ενεργά μέρος μέσω της Επιτροπής Αλληλεγγύης.

Επιφυλασσόμαστε για το επόμενο φύλλο